

VÁRDAGUR Í NEW YORK

DANSKI RITHÖVUNDURIN PETER BANGSGAARD HEVUR SKRÍVAÐ, HESA GREIN UM EIN DAG Í APRÍL Í TÍ «OVERDUGA» OG FÁTEKA AMERÍKA»

America! America! Oeoeoe! the men of brave. Oeoeoe!

E lille mörkudet dreng klædt i pjalter og enden stikkende ud af bukserne løber i forårssolen ned over fortovet på Bowery syngende og klappende i hænder: Oeoeoe... the men of the brave ... America! America!

Bumserne på Skid Row er i dag kommet ud fra deres huler mellem skraldespandene, kommet op fra kælderdybene og ud i solen. De sidder i små klynger og soler sig på trapperne ind til de skumle laberbygninger eller står i portåbningerne og lader flasken gå rundt. De har hastværk med at nå ind til bevidstløsheden. Nogle har været heldige og ligger som døde kreaturer ude midt på fortovene, mange med en knust flaske mellem hænderne, forslæde og blodige, lasede og snavede. Den lille dreng danser sin vej ned over imellem dem og forsvinder ind i en sidegade syngende og klappende i hænder. Travle forretningsmænd og velklædte kvinder tripper med sære, hårde, tillukkede ansigter forbi de stinkende menneskevrag. Haster forbi et Amerika, der ikke vedkommer dem.

En betjent kommer langsomt omkring hjørnet nede ved Houston Street. Solen glitrer og spiller forårskid i de gule uniformsknapper. Borgernes beskytter kommer værdigt op over Bowery. Bumserne, de af dem der er ædru nok til at se ham, forsvinder stille og lydløst ind på den nærmeste bar eller dybt ind i en trappeopgang. Hr. betjent standes ved den første menneskelige bylt, pirrer til den med foden ligesom nysgerrig og provende. Nu drager han staven, kæler den lidt

med hånden, som er den en god ven, han kan fornøje sig med og glæde sig over. Så lader han staven suse i hvinende slag imod byltens fodsåler.

AMERICA! America! Oeoeoe! the men of the brave. Oeoeoe!

Men det er forår trods stave og betjente. Solen har i dag fanget New York. Stinkende og osende ligger hun og tilhyller sit arrede stål- og cementansigt under skyer af støv og benzinos. I tykke lag driver det gennem luften og lægger sig som en syg hinde over alt og alle. Man æder stanken, støvet og giften og spiser solen som desserten.

På Times Square og op over Broadway tramper man folk i hælene eller får selv trådt skoene af fødderne eller man planter sålerne på en tommestor kakerlak, der har povet sig ud i den første forårsol bort fra de dyre restaurations fede og lækre madgryder. Avisboderne fortæller om nye amerikanske luftangreb dybt inde i Nordvietnam, og der er en masse om ligeretsdemonstrationerne i Alabama, og Ku-Klux-Klans skændige mord på mrs. Viola Luizzo på Rute 80 mellem Selma og Montgomery.

— Dam them! Dam them! lyder det fra nogle unge mennesker.

FRA Times Square en lille tur over i Central Park. Isen ligger endnu på søerne, men kanstanjetræerne står med store bristefærdige knopper, og stærene sidder i små flokke i de smukke californiske fyr og sender trillende toner imod solen. På Fifth Avenue og over de store kostbare beboelsesbygninger er lyset ligesom friskere og luften mere behagelig end nogen andet sted på Manhattan. Folk

er velklædte. I gaderne her ser man ikke små mørkhudede drenge i stinkende, lasede klæder. Nej, her kommer barnepigen spaderende med de små velklædte folk og lufter dem som hunde i Central Park eller leder dem over til den dyre luksusbil, der venter på dem med privathaufføren stående ret ved bildøren for at bringe dem til et borneselskab i nabolaget eller for en tur på indkøb i de dyre forretninger på Fifth Avenue. Men længere oppe på East Side efter 96th Street på Park Avenue far man uvilkårligt hænderne afslappet men på vagt og har glemt solen og foråret. Her begynder New Yorks jungle. Selv midt på dagen må man se sig for for ikke at få stukket en kniv i ryggen. Det er et vovestykke at komme her alene; men også mere spændende. Oplevelsen ligger lige omkring hjørnet.

Spansk Harlem kaldes det. Nogle steder ligner bydelen en udbombet by, en ruinhob. Så grel og voldsom er forskellen på den anden side 96th Street, at man føler, man bevæger sig ind på en slagmark. Unge mennesker sidder på væltede skarmkasser og spiller kort. Menneskevrag ligger i doråbningerne, nogle svømmende i deres eget bræk. Mænd sidder i rendestenene og kaster terninger. Unge narkomaner står slove langs husmurene. Deres hoveder er tunge af narkotika og hænger helt ned på brystet af dem. Nu og da retter de sig svømmende og nikker som trætte mænd, der om lidt vil falde i søvn. Murbrokker, splintrede møbler, hele døre, papkasser, dynger af flaskeskår, tomte konservedåser, køkkenaffald, papir og gamle aviser flyder over gade og fortov. Midt i svinestien sidder og halvliggende mænd og råber på spansk til kvinderne, der hænger ud ad vinduerne oppe på tredje, fjerde og femte sal. Små børn ser det alt sammen, bevæger sig mellem menneskedyrene og higer efter at blive som de store dyr. Deres ansigter er allerede gamle, vilde mistænksomme og begærlige. Nogle drenge og piger i alderen fra fem til ti år

sidder på trappen til et kælderdyb. De har et eller andet for der i halv mørket, fniser og opfører sig mærkeligt. En af dem, en dreng på otte ligger krummet sammen på trappen, som har han krampe eller er bevidstløs. Snavset og skiden er han, og trods den mørke hudfarve er hans ansigt blegt. Den største af drengene i flokken sparker ham nu og da i siden med en nogen fod og de griner alle og klapper i hænderne og siger nogen på spansk. En gut på syv år sidder med en dase i hånden. Nu og da stikker han næsen ned i den og indsnuser dybt og længe. Han har blanke, skinnende øjne. Han snuser benzin. Man indånder stoffet og bliver lettere beruset sommetider forgiftet, hvis man tager for meget af det. Børnene har set de voksne og ønsker at blive som dem.

AMERICA! Oeoeoe the men of the brave. Oeoeoe! Spansk musik fra juke boxes og radioer får luften til at dirre. Overalt er der en stank af urin og affald. En bande på syv unge mennesker, alle bevæbnede med jernlænker og stave, kommer i hurtigt løb op over fortovet og forsvinder som sorte skygger ind i en baggård. De første forårsfluer leger over en lille sygelig udseende piges ansigt, som hun ligger med sin arm om en drengs skuldre og sover på trappen til en af de snavede, ildelugtende, faldefærdige bygninger.

Sol og forår er kommet til New York. Den ny verden soler sig i sit snavs. Hvor er de modige, frie mænd? På vej til Månen for at erobre den, som de har erobret den ny verden, som de kalder Jordens mægtigste, frieste demokrati? *

faroe airways

tað beinleiðis flogsambandið til SKANDINAVIEN

TÝSDAG OG FRIGGJADAG

Úr Vágum	kl. 12.00
Í Kirkwall	kl. 14.45
Í Stavanger	kl. 18.00
Í Keyptmannahavn	kl. 20.00

	Annan vegin	Báðar vegir
Vágar—Kirkwall	kr. 300	kr. 570
Vágar—Stavanger	kr. 485	kr. 921
Vágar—Keyptmannahavn	kr. 612	kr. 1163

Børn undir 2 ár 10%
Børn undir 12 ár 50%

Nærri upplýsingar og bilegging av ferðaseðlum:

faroe airways

tlf. 103 SÖRVÁG

Ítróttur . . .

Framhald frá 1. síðu.

var á liðnum hjá B36, tað var Simun Poulsen; tá hugsa verður um, hvussu hinir spældu, kláraði Simun seg væl. »Eingin spælir betur enn teir bóltar hann fær at arbeiða við,« er eitt orðatak í fótból, men Jens Petur íð fyrr í ár hevur spælt væl, var enn verri, hann rannuttan mál og mið, og einki kom burtúr, sjálvandi. Allir kunnu hava ein «off day» og lat okkum hoppa, at Jens Petur hevði ein slíkan henda dystin, og at tað verður leingi til tann næsta. Tóstein, hogri vongur hjá B36 spældi eisini eitt tað ringasta hann hevur spælt í ár, men hann hevur eina orsök — ikki spældur.

Tóstein fekk alt ov fáar bóltar út í hogru síðu, og so vóru avleivingarnir ringar. Kunnu B36 aramir ikki siggja, at Tóstein skal spælast millum bakkin og centurhalvín, so hann kann renna á baklinjuna og so avlevara!

Verjan hjá B36 var betur enn álópið við Tórða Holm sum besta máni; tað er ótrúligt hvat Tórði hevur at týða fyri B36, hann er allastaðni, og altíð klárur at hjálpa bakkunum.

Ólavur var betur enn í Klaksvík, hann tók nógv skot, men málið má hann bera skyldina fyri.

Steinbjørn úr KÍ, besti maður á vølli, einki at ivast í. Hann er í hvussu so er ein, ið eisini spælir við innaru síðu av høvðinum. Men um KÍ kann yvirhøvur sigast, at teir vóru betur enn B36

Dreingjaliðini hjá B36—KÍ 1—3
II. liðini hjá B36—KÍ 0—0.

HONDÓLTUR

5 landskappingardystir og 3 vfnardystir vóru í Havn sunnudag. Tað var Neistin, ið mótti upp við øllum 8 liðunum, ið teir hava meldað til landskappingina í ár.

I landskappingini leiktu hesi lið:
EB—Neistin b dreingjad. 2—9.
EB—Neistin b gentud. 4—2.
VÍF—Neistin a dreingjad. 8—16
VÍF—Neistin a gentud. 3—11.
VÍF—Neistin menn I. 16—13.

Hesi lið leiktu vinardyst:
Stjørnan—Neistin kv. I. 4—2.
EB—Neistin menn II. 5—5
EB—Neistin kv. II. 3—0.

Ein landskappingardystur var leiktur í Fuglafirði henda dag.
IF—SIF menn I. 19—23.

Avdúkingin . . .

(Framhald frá 1. síðu)

ur í skúlanevndini. — Um hansara arbeiði skrivur Dagblaðið:

Tjóðveldismenn finga eisini formannskapin í skúlanevndini — nevnliga Jóhan Simonsen, sum einki hevur avgreitt, uttan eitt mál um sjómansskúlan í Klaksvík. Men loyst var tað heldur ikki.

FRÍÐRIK HANSEN

Tjóðveldistingmaður valdur í Eysturoy — á tingi formaður í folefonnevndini. — Um hansara arbeiði skrivur Dagblaðið:
Einasti nevndarformaður hjá tjóðveldinum, sum einki mál hevur eftir, er Fríðrik Hansen. Tey vóru ikki nógv, men afturfyri, var eitt av teimum, sum løgmaður hevði lagt fram, felt av tjóðveldismönnum.

Tveir vinardystir í fótbólta vóru leiktir í Vági sunnudagin.
TB—VB dreingjad. 0—2.
TB—VB menn I. 2—0.

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

Pf. J. F. KJØLBRO

Telegramadr.: „Kjølbros“ - Telf. 5489 (6 linjur) - Telex 20

Handilsvirkir

Allar vanligar vørur í heil- og smásølu.

ÚTGERÐARFELAG
ÍSIRKIR og KULDAGOYMSLUR
HERMETIKKIDNADUR
FISKAMJÓLS- og SILDAMJÓLSVIRKI
KLAKSÍKAR SLEIPISTØÐ (mekaniskur verkstaður) ger alt vanligst skipsarbeiði og nýbyggingar.
KLAKSÍKAR BKIKKSMÍÐJA Sanitetsvørur, rør. Ger alt vanligst blikkemiðjuarbeiði og rørlaggingararbeiði. Setur upp miðstöðuhitaverk.

Innflutningur:

Matvørur, klædnávørur, salt, kol, olja, timbur og bygnings-tilfar. Allar vørur til skipaútgæð.

Útflutningur:

Fiskaflokk, ísfiskur, saltfiskur, klippfiskur, hermetikk.